

Violența ca argument final – trăsătura definitorie a oricărui hristos fals

Miercuri, 24 mai 2006

Gili Cârstea

În ciuda faptului că Scriptura vorbește despre multitudinea de domni și hristoși din vremea sfârșitului, auzim astăzi cu surprindere voci autorizate care spun poporului nostru că toate bisericile se închină și slujesc aceluiași Hristos pe care Îl slujim și noi.

În același timp, citim cum cei mai mulți scriitori ai Noului Testament vorbesc despre o puternică lucrare de amăgire, care va lua în captivitate întreaga lume. Pavel spune că un substitut al lui Hristos se va așeza pe tronul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu, și că lucrarea se va face „cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiurii” (2 Tes 2:9-10). Apostolul Ioan ne avertizează și el că a văzut „ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei, și din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic” (Apoc 16:13-14).

Din aceste surse, la care se adaugă descrierile explicite ale Spiritului Profetic, oricine poate înțelege fără mare efort intelectual că este adevărat, toate bisericile se închină aceluiași Hristos, numai că este vorba de un Hristos fals.

Credem și noi că duhurile de demoni, așa cum spune Ioan, vor face, sub autoritatea balaurului, fiarei și profetului mincinos, „semne nemaipomenite” pentru promovarea hristosului ecumenic. Dar v-ați gândit vreodată că aceste duhuri de demoni s-au ocupat intens până acum cu o lucrare mult mai discretă, dar la fel de eficientă ca și „semnele” din viitor, ștergând deosebirile dintre Hristosul adevărat și cel fals? Altfel cum ar fi reușit ei să aducă mulțimea de biserici creștine, atât de discordante în credințe și practici, la concluzia că ele se închină aceluiași Hristos?

Puteți merge în oricare dintre comunitățile oricărei biserici creștine, peste tot veți auzi istoria lui Hristos trasă la indigo, folosind același limbaj, aceleași ilustrații, fapte istorice interpretate în aceeași lumină, lecții spirituale înțelese și aplicate la fel – producând peste tot o foarte plăcută evlavie fără

putere. Peste tot veți auzi despre dragostea lui Dumnezeu descoperită în Hristos, dar pe care să nu îndrăzniți să o refuzați prea mult că vă așteaptă pedepse „până la exterminare.” Așa se face că duhurile de demoni au reușit să îmbarce în același tren întreaga omenire, mai convinsă ca niciodată că marele conducător al trenului este Domnul Dumnezeu.

În 1888, Dumnezeu a trimis poporului Său o solie de har abundent, iar scopul ei era să-i trezească pe ambasadorii Săi la realitatea că lumea creștină a fost confiscată de un Hristos fals, iar ei trebuie să se țină departe de această amăgire fatală. Teologia populară are o imagine deformată despre neprihănirea lui Hristos, lucru care produce o imagine deformată despre caracterul lui Dumnezeu.

La câteva luni după Minneapolis, sora White scria pastorilor noștri: „Doctrinile populare ale timpului nostru nu-L pot reprezenta corect pe Isus. Mântuitorul nostru L-a reprezentat pe Tatăl. El a îndepărtat întinericul gros așezat peste tronul lui Dumnezeu, bezna iadului pe care Satana a întins-o spre a-L ascunde pe Dumnezeu privirii și înțelegerii” (The 1888 EGW Materials 448).

Dacă „doctrinile populare” ale bisericilor „surori” nu-L pot reprezenta corect pe Domnul Hristos, ce căutăm alături de ele în propovăduirea lui Hristos „cu o singură voce”? De ce predicăm și onorăm un hristos al cărui argument final este focul iadului? Ce sens are să amețim oamenii cu speranța deșartă a îndreptăririi prin credință, a ispășirii înlocuitoare a unui Hristos care nu putea păcătui, nefiind om?

Adevăratul Hristos, a cărui neprihănire a început să se descopere în solia 1888, a descoperit în trupul Său principiul vital al guvernării divine. El a descoperit pe Tatăl, regula vieții după care natura ființelor create și natura divină sunt unite, și aceasta este singura posibilitate de a trăi în neprihănire. Iată cum este descrisă misiunea și gloria propovăduirii adevăratului Hristos:

„Deși Satana a răstălmăcit scopurile lui Dumnezeu, a falsificat caracterul Său și l-a făcut pe om să privească asupra lui Dumnezeu într-o lumină greșită, totuși dragostea lui Dumnezeu pentru om nu a încetat de-a lungul veacurilor. Lucrarea lui Hristos a fost aceea de a prezenta pe Tatăl ca fiind îndurător, milostiv, plin de bunătate și de adevăr. Caracterul lui Hristos reprezintă caracterului lui Dumnezeu. Singurul născut al lui Dumnezeu spulberă bezna demonică în care Satana L-a înfășurat pe Tatăl, și declară: „Eu și Tatăl suntem una; privește la Mine și vei vedea pe Dumnezeu”” (The 1888 EGW Materials, 526).

Urmașii adevăratului Hristos vor merge pe urmele Sale, prezentând lumii pe Dumnezeu în lumina neprihănirii lui Hristos. Acest lucru îi va așeza în conflict sever cu toate bisericile, căci toate mărturisesc și slujesc un Dumnezeu al cărui argument final este violența.